

Matèria: Drets i deures / Condicions de treball / Vacances, permisos i llicències

Data de l'informe: 15 de febrer de 2011

Títol: Informe relatiu al permís per concórrer a exàmens finals i demés proves definitives d'aptitud

Qüestió plantejada:

Determinar els criteris a tenir en compte a l'hora d'autoritzar o no la concessió del dret de l'empleat públic a disposar del dia lliure coincident amb el de realització d'una prova o examen.

Consideracions jurídiques:

1. L'article 48.1 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic disposa:

1. Les administracions públiques determinen els supòsits de concessió de permisos als funcionaris públics i els seus requisits, efectes i durada. **Si no hi ha legislació aplicable**, els permisos i la seva durada són, almenys, els següents: (...)

Atès que la redacció d'aquest article podia oferir dubtes interpretatius, es va emetre Informe, de 13 de novembre de 2007, de la Secretaria General per a l'Administració Pública del Ministeri d'Administracions Públiques sobre l'aplicació de l'article 48 de la Llei 7/2007.

L'apartat tercer d'aquest informe disposa:

“(...)

El apartado 1 del artículo 48 establece textualmente que “en defecto de legislación aplicable, los permisos y su duración serán, al menos, los siguientes (...)”.

Este apartado hay que interpretarlo de acuerdo con las reglas de interpretación de las normas jurídicas que señala el título preliminar del Código Civil, en concreto, la regla relativa al sentido literal de las palabras empleadas por el legislador.

La expresión “**en defecto de legislació aplicable**” significa que el listado de los permisos del artículo 48 opera con carácter supletorio, es decir, sólo en el supuesto de que no existieran normas preexistentes a la entrada en vigor del Estatuto que regularan en cada Administración Pública el régimen de permisos, supuestos, requisitos, efectos y duración”.

Per tant, atès que a la nostra Administració ja hi havia un règim de permisos en el moment de l'entrada en vigor de l'EBEP, establert al Decret 47/1995, aquest règim continua essent d'aplicació. El règim previst a l'article 48.1 de l'EBEP només seria d'aplicació si la nostra Administració no disposés de normes relatives a permisos en el moment d'entrada en vigor de l'EBEP. Per tant, cal recordar que l'article 48.1 de l'EBEP no és d'aplicació en la nostra Administració, almenys mentre no es prevegi aquesta possibilitat a la Llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Així doncs, queda clar que és d'aplicació l'article 117 de la Llei 3/2007, de 27 de març i el seu reglament de desplegament aprovat pel Decret 47/1995, que en allò previst en els seus articles 9 i 10 no és contradiu amb la Llei i per això no es troba derogat. Per tant, els articles 9 i 10 del Decret 47/1995 s'han de considerar com a desplegament reglamentari de l'article 117 de la Llei 3/2007.
3. La redacció de l'article 10, regla segona *in fine*, del Decret 47/1995 va ser corregida en la versió publicada en el BOCAIB núm. 83 d'1 de juliol de 1995 que diu:

A l'article 10 segona *in fine*, on diu "No es pot concedir el permís quan els exàmens es facin a la mateixa localitat i en dia hàbil per a la prestació del servei o fora de l'horari de treball del funcionari sol·licitant" ha de dir: "No es pot concedir el permís quan els exàmens es facin a la mateixa localitat i en dia hàbil per a la prestació del servei".

Per tant, no és correcte afirmar que el permís es denega sobre la base de la redacció que fa referència a celebració dels exàmens a la mateixa localitat i en dia hàbil per a la prestació del servei o fora de l'horari de treball del funcionari sol·licitant, ja que aquesta redacció va ser corregida.

4. La denegació de la disposició del dia lliure coincident amb la realització d'una prova o examen es fonamenta en la pròpia naturalesa del permís, que s'ha d'atorgar en els termes establerts a l'article 9.d) del Decret 47/1995:

9. L'Administració **concedirà permisos**, sempre que resultin justificats com pertoca, per les causes següents:

d) Per concórrer a exàmens finals i a altres proves definitives d'aptitud i d'avaluació en centres oficials, **durant els dies que aquests es facin**, sens perjudici d'ampliació del temps indispensable quan, per concórrer-hi, el funcionari s'hagi de desplaçar des del lloc de la seva residència.

5. La redacció d'aquest article 9 duu causa de la redacció de l'extint article 30.1.d de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública que preveia entre d'altres, la concessió d'un permís:

*d) Per concórrer a exàmens finals i demes proves definitives d'aptitud i avaluació en centres oficials, **durant els dies de la seva celebració.***

La interpretació d'aquest precepte no ha estat uniforme durant la seva vigència. Inicialment la jurisprudència (STS 12/02/1992) va fer una interpretació en el sentit de protegir els drets dels funcionaris públics a la promoció interna en detriment de la protecció dels interessos del servei públic. Segons aquesta Sentència, el principi d'interpretació conforme a la Constitució reclama un enteniment de les normes en el sentit més favorable a l'efectivitat dels drets (de promoció interna i carrera administrativa). D'aquesta manera per interpretar l'expressió "durant els dies de la seva aplicació" previst en el derogat article 30.1.d, va aplicar l'aforisme *ubi lex non distinguit, nos non distinguere debemus*, i en conseqüència va considerar procedent la suspensió del deure del funcionari de prestar el servei durant la totalitat de la jornada corresponent al dia que hagi de fer-se l'examen, amb absoluta independència de l'hora que es dugués a terme.

Això no obstant, arran dels acords administració-sindicats per modernitzar l'Administració i millorar les condicions de treball, de data 16 de novembre de 1991, posteriorment recollits en la Resolució de 14 de desembre de 1992, de la Secretària d'Estat per a l'Administració Pública, per la que es disposa la publicació del "Manual de Procediment de Gestió de Recursos Humans" en matèria de vacances, permisos i llicències, comissions de serveis i reingressos al servei actiu, el tractament que se li va donar al derogat article 30.1.d de la Llei 30/1984 va sofrir un gir de 180 graus. Aquest plantejament es va recollir íntegrament per la Sentència dictada en interès de Llei pel Tribunal Suprem (Sala del Contenciós administratiu) en data 28/06/1996 (Recurs núm. 6059/1994). Aquesta nova jurisprudència s'ha reproduït en diverses sentències de les sales del contenciós administratiu de diversos Tribunals Superiors de Justícia com el de Catalunya de 2 d'abril de 2002, País Basc de 28 de juny de 1996, Canàries (Santa Cruz de Tenerife) de 26 de juny de 1998 i Castilla -La Mancha de 21 de juliol de 2000.

El ja derogat text de la Resolució de 14 de desembre de 1992 pel que fa al permís per exàmens finals i demés proves d'aptitud i avaluació establia:

[Article 30.1.d) de la Llei 30/1984]

Per facilitar la formació i el reciclatge professional, l'Administració es compromet a:

* Concedir permisos retribuïts per concórrer a exàmens finals i proves d'aptitud i avaluació per a l'obtenció d'un títol acadèmic o professional.

(Acord Administració-sindicats per modernitzar l'Administració i millorar les condicions de treball, de data 16 de novembre de 1991)

B.2.1.3.1 Caràcter definitiu o final dels exàmens.

En els termes "exàmens finals" i "proves definitives d'aptitud i avaluació" s'han d'entendre inclosos les que tinguin caràcter final o parcial alliberador d'una part del programa.

B.2.1.3.2. Inclusió de proves selectives convocades per les administracions i organismes públics.

Dins l'enunciat literal de l'apartat d) de l'article trenta de la Llei 30/1984, s'han d'entendre inclosos els exercicis de proves selectives previstes en les corresponents convocatòries per a l'ingrés en els cossos o escales de les administracions i organismes públics.

B.2.1.3.3. Duració del permís.

El permís s'ha de concedir pel temps mínim però també suficient per a que la norma compleix l'objectiu de fer possible l'assistència a exàmens i proves definitives d'aptitud.

Les circumstàncies particulars concurrents en cada cas s'han de ponderar adequadament pel centre decisor per a que la concessió o denegació del permís s'ajusti al criteri general assenyalat en el paràgraf anterior.

Amb caràcter general orientatiu cal dir que, en el cas de que els exàmens es celebrin, necessàriament i no per opció del funcionari, fora de la seva localitat de destí, el permís pot estendre's al temps de celebració dels exàmens, afegint el necessari pel desplaçament al lloc d'examen.

Amb el mateix caràcter general orientatiu, cal indicar que si els exàmens es celebren en la mateixa localitat i en dia inhàbil o fora de l'horari de treball del funcionari sol·licitant, no resulta procedent la concessió del permís.

B.2.1.3.4 Caràcter oficial del centre

Els exàmens finals o proves definitives han de tenir lloc en centres oficials.

Com ja s'ha avançat el Tribunal Suprem i les diverses sales del contenciós administratiu del tribunals superiors de justícia assumeixen en les seves resolucions judicials, tots els criteris (apartats B.2.1.3.1, B.2.1.3.2, B.2.1.3.3 i B.2.1.3.4) abans exposats de la desapareguda Resolució de 14 de desembre de 1992.

Així la STS de 28/06/1996 estableix que **la finalitat de l'article 30.1.d de la Llei 30/1984 no és reconèixer un dia sencer per què el permís per concórrer a exàmens s'ha de concedir pel temps mínim indispensable però també suficient.** Criteri que reitera la STSJ de Catalunya de 2 d'abril de 2002 i Castilla La Mancha de 21 de juliol de 2000. La STSJ de Canàries (Santa Cruz de Tenerife) de 26/06/1998, tenint en compte que els exàmens s'han de celebrar a escassa distància del lloc on resideix el funcionari, i fora de l'horari

laboral, així com que contava amb un marge de tres hores per a desplaçaments curts, declara que no és procedent la concessió del permís per la jornada completa. Criteri que reitera la STSJ del País Basc d'11 d'octubre de 1996 quan diu que "(...) en el cas de què l'examen i les demés proves a què es refereix el precepte (article 30.1.d) s'hagin de celebrar a la mateixa localitat del destí, fora de la jornada laboral del funcionari i aquesta no es vegi afectada per les circumstàncies de l'examen, no procedeix l'atorgament de cap permís".

En definitiva conforme a aquesta Jurisprudència la prestació del servei públic ha de sofrir les molèsties mínimes quan el funcionari públic hagi d'assistir a un examen. D'aquesta manera queda conciliat el dret a la formació i la promoció del personal amb l'interès general i el servei públic.

Aquests mateixos criteris es recullen en els acords de la Comissió Superior de Personal de 29 de juny de 1990, 24 d'abril de 1991 i 11 de febrer de 1998.

Totes aquestes consideracions són plenament aplicables a la interpretació dels articles 9 i 10 del Decret 47/1995.

6. D'un repàs d'aquest permís en les diverses regulacions autonòmiques podem assenyalar els trets següents:

a) Hi ha comunitats autònomes que romanen amb una regulació coincident amb la de l'Administració General de l'Estat com és el cas de les Illes Balears, Aragó, Extremadura, Andalusia, Múrcia, La Rioja.

En la Comunitat Autònoma de Múrcia l'article 11.c del Decret 27/1990, de 3 de maig, pel qual es regula la jornada i horari de treball, permís, llicència i vacances del personal funcionari al servei de l'Administració Regional disposa que [...] *Per concórrer a exàmens finals i demés proves definitives d'aptitud i avaluació en centres oficials, durant els dies de la seva celebració pel temps necessari.* Com a criteris de bones pràctiques per l'òrgan gestor es reproduïx la Jurisprudència i doctrina judicial instaurada després de la STS de 28/06/1996.

La instrucció 2/2007 per a l'aplicació de l'Estatut bàsic de l'empleat públic en la Comunitat Autònoma d'Extremadura diu [...] *Tenint en compte reiterada Jurisprudència (referint-se a la STS de 28/06/1996 i posteriors), ha d'interpretar-se el referit permís atenent, més que a la seva literalitat, al seu esperit i finalitat, ponderant els dos interessos en joc, el del funcionari de disposar del temps necessari per poder concórrer a l'examen, de manera que la seva jornada laboral no faci inefectiu aquest dret, i davant*

ell, l'interès de l'Administració, en què el temps que es concedeixi al funcionari sigui l'indispensable per a què pugui fer efectiu aquell dret, no suposant aquesta concessió l'allunyament del seu lloc de feina en detriment excessiu pels interessos públics, que amb la funció es serveixen. No es pot generalitzar a priori i d'una forma contundent si el permís ha de concedir-se per hores o bé per dies sencers, doncs hi haurà casos en què la successió d'exàmens en el mateix dia, les característiques d'indeterminació d'horari o duració, o la localització encara dins la mateixa localitat en diverses ubicacions, fan necessària el lliurament de tota la jornada laboral, però hi hauran altres en què serà suficient la concessió d'unes hores durant la jornada.

La Circular de 6 d'abril de 2005, de la Direcció General de Gestió de Recursos Humans, sobre permisos i llicències actualitzada per la Instrucció 8/2007, i d'aplicació al personal de la Junta d'Andalusia, només es limita a repetir que s'han d'entendre inclosos en els termes "exàmens finals" i "proves definitives d'aptitud" els exàmens parcials alliberadors i les proves selectives convocades per les administracions públiques.

b) Comunitats autònomes que han establert una regulació distinta a la prevista per a l'Administració General de l'Estat: Comunitat Valenciana, Castilla i Lleó i Catalunya.

El Decret 34/1999, de 9 de març, del Govern València, pel qual es regulen les condicions de treball del personal al servei de l'Administració del Govern València disposa a l'article 9.1.4 que s'ha de concedir un permís [...] *d'un dia per concórrer a proves selectives per a l'ingrés en qualsevol Administració Pública, a exàmens finals i demés proves definitives d'aptitud i avaluació en centres oficials, encara que la realització de l'exercici sigui compatible amb la jornada laboral.*

En el cas de Catalunya, el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, en l'article 96.1.c preveu la concessió del permís [...] *per exàmens finals en centres oficials, un dia, i per altres proves definitives d'avaluació i alliberació en els centres, el temps indispensable per dur-les a terme.*

Per acabar, l'article 59.1.e de la Llei 7/2005, de 24 de maig, de la Funció Pública de Castilla i Lleó concedeix el permís [...] *per concórrer a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud i avaluació en centres oficials, el dia complet en què es dugui a terme.*

Conclusions

La interpretació dels articles 9 i 10 del Decret 47/1995 s'han de fer de conformitat amb la doctrina del Tribunal Suprem establerta en la seva sentència de 28 de juny de 1996 segons la qual:

- a) En el supòsit que els exàmens i demés proves definitives d'aptitud i avaluació en centres oficials, hagin de tenir lloc en el mateix lloc de destinació del funcionari, i dins la seva jornada laboral, el permís haurà de concedir-se pel temps indispensable per concórrer al mateix; s'ha d'entendre que l'expressió de temps indispensable, no suposa l'atorgament del permís necessàriament durant tot el dia de la celebració de les proves, de manera que es pot donar el supòsit que el permís sigui concedit només per determinades hores de la jornada laboral, sempre que les que es concedeixin permetin concórrer a la celebració de la prova, i tornar a temps a la dependència on es presta el servei.
- b) En el cas que l'examen i les demés proves a què es refereix el precepte s'hagin de celebrar en la mateixa localitat del destí, fora de la jornada laboral del funcionari i aquesta no es vegi afectada per les circumstàncies de l'examen, no és procedent l'atorgament de cap permís, tret del temps indispensable per concórrer al mateix.